

LOKVANJ

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 9

Šolsko leto: 2005/2006

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2005

UREDNIKOVA BESEDA

Lep čas je že minil, odkar smo zakorakali v novo šolsko leto. Vidite, tako hitro bežijo naši koraki, tako hitro minevajo šolske ure, pri katerih si nabirate znanja in novih veščin, učenci!

Čas je torej, da pogledamo, kaj vse smo postorili prve tri mesece šolskega leta in še malo, da se ozremo po naših uspehih, nagradah in lepih rezultatih.

Nedvomno največje veselje je bila otvoritev novega prizidka, ki nam bo omogočil nemoten pouk v eni izmeni in hkrati lažje delo. Več o tem nam je izdala v svojem intervjuju gospa ravnateljica, ki je seveda vse skupaj vodila in spremljala, med udeleženci otvoritve pa je bilo tudi veliko uglednih gostov, ki so nas počastili z obiskom. Gotovo smo se najbolj razveselili obiska šolskega ministra gospoda dr. Milana Zvera, ki je bil prav tako zelo zadovoljen ob otvoritvi novih prostorov.

Ob tem pa boste lahko v prvi letošnji številki Lokvanja prebrali še, kako dobro smo se odrezali na predtekmovanju za oddajo Male sive celice, kdo so naši prvošolčki, kako je bilo na tehniških dnevih v sedmih razredih in seveda vrsto odličnih literarnih in likovnih prispevkov, ki so jih – kot zmeraj – tudi tokrat pričarale roke in misli naših učencev.

Iz vsebine:

OB SVEČANI OTVORITVI – INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO.....	2
Male sive celice.....	6
Kdo so naši prvošolčki.....	7
Potovanje po Hrvaški.....	8
Drobtine in drobtinice.....	9
Radi imamo šport.....	15
Šola v naravi.....	16
Tehniški dnevi 7. razredov.....	17
Svetovni dan prostovoljstva.....	18
Pomagajmo otrokom po svetu.....	19
Križanka.....	20

Za konec naj navedem še lepo angleško misel, ki naj nam bo vsem vodilo v prihajajočih dneh in tednih: *Zadovoljstvo je kot kamen modrosti, ki vse spremeni v zlato, česar se dotakne.*

Naj vam dnevi, ki so pred nami, prinesejo zadovoljstvo, mir in pripravljenost na nove dogodivščine!

David Bedrač

OB SVEČANI OTVORITVI – INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

ZA NAMI JE TEŽKO PRIČAKOVANA OTVORITEV PRIZIDKA. GOTOVO STE ZADOVOLJNI?

Da, seveda. Kot vsak ravnatelj in vsak delavec na šoli sem tudi jaz izredno vesela, da nam je uspelo ta prizidek zgraditi. Da je takšen, kot je, sodoben, lep in s svetlimi učilnicami, s sodobno opremo in mislim, da je to naš velik dosežek, na katerega smo lahko zelo ponosni.

NAMA LAHKO POVESTE, KDO VSE SE JE UDELEŽIL PRIREDITVE?

Prireditve se je udeležilo veliko povabljenih gostov. Takšnih, ki so bili tukaj zato, ker so tudi veliko prispevali k temu, da se je ta otvoritev sploh zgodila. Tu je bil minister za šolstvo in šport republike Slovenije, prisoten je bil državni poslanec Marinič, državni sekretar gospod Luci, župan Mestne občine Ptuj, direktor občinske uprave, mestne svetnice in svetniki, predstojnica Zavoda za šolstvo in organizacijske enote Maribor. Seveda tudi novinarji in veliko staršev naših otrok, ki so tudi verjetno zelo zadovoljni s tem, kar so videli.

KOLIKO LET JE STARA NAŠA ŠOLA?

Misliš na zgradbo ali na samo ustanovo?

NA USTANOVO.

Naša šola je kot ustanova letošnje leto dopolnila 48 let delovanja. Čez 2 leti bomo praznovali okroglo obletnico obstoja, saj je bila ustanovljena leta 1957.

Nika Caf, 1. b

ALI JE BILA ŽE PREJ KAJ OBNOVLJENA?

Ja. Zgradba, ki stoji tukaj na Župančičevi, je tretja lokacija naše šole. Ko je bila naša šola leta 1957 ustanovljena, ni imela svoje zgradbe, ampak je takrat gostovala v nekdanji gimnaziji, kjer je danes OŠ OLGE MEGLIČ. Potem so zgradili paviljon na Potrčevi, kjer je danes otroški vrtec. Tukaj, na tej lokaciji, je bila leta 1964 postavljena zgradba, v katero se je preselila naša šola. Potem je bila leta 1994/1995 dvignjena za eno nadstropje, torej je bila dozidana mansarda. Tako je to sedaj druga obnova zgradbe na Župančičevi 10.

KAJ SO UČENCI, PA TUDI UČITELJI PRIDOBILI S PRIZIDKOM?

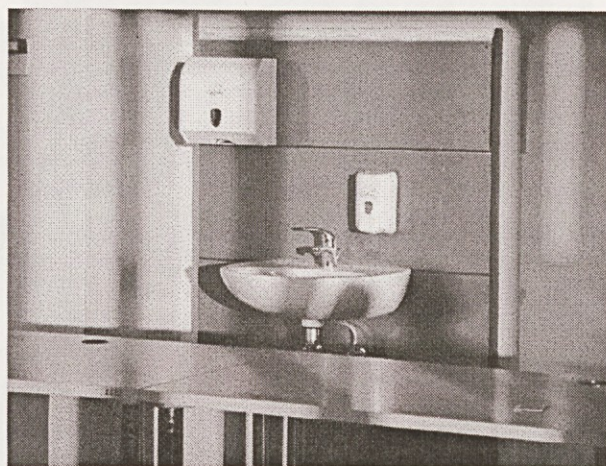
Pridobili smo veliko, kajti dve tretjini od vseh otrok, ki so imeli v Sloveniji popoldanski pouk, je bilo na naši šoli. Imeli smo pouk v popoldanski izmeni za učence razredne stopnje in s tem, ko smo pridobili prizidek z devetimi učilnicami, smo izpolnili pogoje za to, da lahko imajo vsi učenci pouk v dopoldanski izmeni. Hkrati pa smo pridobili tudi lepo knjižnico, ki je namenjena vsem učenkam in učencem naše šole in pa novo, večjo, multimedijško učilnico, v kateri lahko sedaj poteka pouk računalništva.

Larisa Popošek, 4. d /8

KAKO DOLGO SO POTEKALE PRIPRAVE NA GRADNJO IN NATO SAMA GRADNJA?

Priprave na gradnjo so potekale zelo dolgo. Že ko sem prišla na šolo kot mlada učiteljica, smo se pogovarjali o potrebnosti gradnje prizidka. Potem so stvari malo zastale, na koncu pa smo v lanskem letu uspeli pridobiti soglasje in podporo Mestnega sveta Mestne občine Ptuj. Uspeli smo zbrati tudi vse podpise ministrstev, ki so potrebni, da se gradnja lahko začne. In tako smo letos 10. februarja postavili temeljni kamen za izgradnjo prizidka. V slabih desetih mesecih od začetka gradnje smo uspeli prizidek tudi odpreti.

KAJ SE JE DOGAJALO V ZAČETKU, KO SO SE DELA PRIČELA, PA NATO ZOPET USTAVILA?

Ja. Če smo bili izjemno veseli takrat, ko smo uspeli položiti temeljni kamen, smo že čez deset dni ugotovili, da bo gradnja zaustavljena zaradi tega, ker se je gradbišče nahajalo na arheološkem najdišču. Prišli so arheologi, bilo je potrebno zagotoviti finančna sredstva za njihovo delo. Tako smo kasneje lahko nadaljevali z delom. V določenih trenutkih je izgledalo, da nam ne bo uspelo v tem letu pripeljati gradnje do otvoritve. Potem so se stvari spet obrnile na bolje in vesta, da smo sedaj že vseljeni v novem prizidku.

Z OTVORITVJO PA SE VAŠE DELO VERJETNO ŠE NI KONČALO. KATERI BODO VAŠI NASLEDNJI KORAKI?

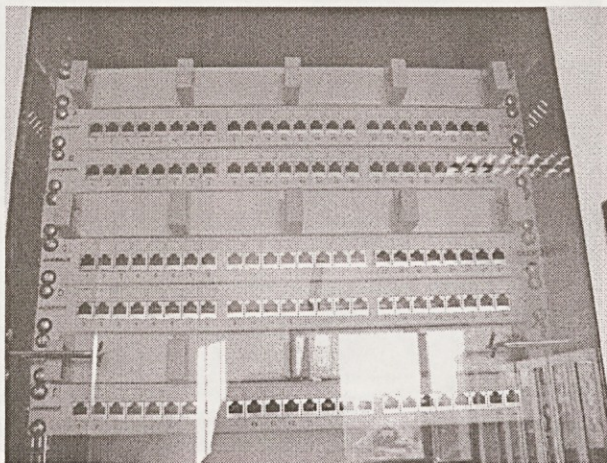

Iza Malovič, 4. d /8

Imamo še eno veliko potrebo na šoli, ki se tiče vseh učenk in učencev. To je izgradnja nove telovadnice, ki bi omogočala bolj kvalitetno delo pri pouku športne vzgoje. Hkrati bi omogočala, da bi imeli tudi učenci razredne stopnje pouk športne vzgoje v telovadnici, kar jim je sedaj skoraj onemogočeno zaradi prezasedenosti telovadnice. Istočasno pa si želimo, da bi lahko zgradili novo kuhinjo, ki bi ustrezala potrebam tako velike šole, kot je naša, in tudi jedilnico, kjer bi lahko učenci na kulturnen način pojedli kosilo, ki ga imajo na šoli.

NAŠA ŠOLA JE VKLJUČENA TUDI MED EKO ŠOLE. KAJ TO POMENI?

V današnjem času se ljudje premalo zavedajo tega, da nam ta planet ni dan, ampak, da nam je samo posojen v uporabo. Ljudje se premalo zavedajo, da bi morali bolj modro ravnati z naravnimi dobrinami. Ena od pomembnih nalog šole je tudi ta, da mlade vzgaja v duhu zavedanja o pomenu pametnega in odgovornega ravnanja z naravo, k čemer sodi tudi ravnanje z odpadki. Vesta, da imamo koše za ločeno zbiranje odpadkov. Da gre za razvijanje zavesti o zdravem načinu življenja in o tem kakšen odnos bomo ustvarili do sveta v katerem živimo. Jaz upam, da vam na tem področju tudi skozi program eko šole dajemo nekaj vedenja in znanja o tem, kako se je pametno v bodoče obnašati.

KATERE SO PREDNOSTI TAKE ŠOLE?

Nejc Gonza, 4. d /8

Prednost šole je vedno, kadar šola uspe otroke navdušiti za način življenja, ki jim pomaga, da bi se lažje razvijali v odrasle osebe in da bi se tudi v okolju, v katerem živimo, lepše počutili. Prav to želimo s tem doseči in razviti pri vas takšne vrednote. Seveda ni vse samo na strani šole, ki poskuša učencem nekaj ponuditi, temveč tudi na strani vas, učencev, koliko ste pripravljeni takšne stvari, takšne programe in takšne vrednote tudi sprejeti.

KAJ BI NA KONCU RADI SPOROČILI UČENCEM NAŠE ŠOLE?

Vsem bi želela povedati, da upam, da veste, da imate eno najlepših šol v Sloveniji. Da delajo z vami tudi izjemno dobri učitelji in da smo večinoma ponosni na vas kot osebnost in na vaše dosežke. Da pa se mi zdi, da včasih še prihaja do preveč nestrpnosti med učenci. Tudi na tem področju bi lahko še kaj več naredili v tem smislu, da bi se bolje razumeli. Kajti če je šolsko okolje varno, če učencem ponuja možnost njihovega osebnega razvoja, če imate, potem ko odhajate iz šole, nanjo lepe spomine, da ste tam veliko pridobili, potem je to veliko bogastvo, ki ga nesete s seboj v svet. Želela bi še, da bi se tako učenke in učenci kot delavci šole potrudili, da bi bilo naše sodelovanje na najvišji ravni dobrega, uspešnega in prijaznega. Seveda pa se moramo za to vsi potruditi!

**HVALA ZA VAŠE ODGOVORE. ŽELIVA VAM
ŠE VELIKO DEOVNIH USPEHOV IN LEP DAN.**

Hvala lepa. Jaz vama tudi.

Uroš Šegula (8. a) in Luka Škovrlj (8. b)

Vid Erčevič, 4. c /8

MALE SIVE CELICE...

BILI SMO USPEŠNI

4. oktobra so se učenci sedmih razredov naše šole udeležili predtekmovanja za oddajo Male sive celice.

Priprave na tekmovanje so potekale že tri tedne prej, ko so se tekmovalci izobraževali, pregledovali različno literaturo in brskali po leksikonih. Veliko so se učili iz kart, pripravljenih po vzoru oddaje Male sive celice.

Tekmovanja so se udeležili vsi trije razredi, in sicer sedmi a, ki so ga zastopali Tatjana Šučur, Nejc Klemenčič in Nina Mlakar, sedmi b, ki so ga zastopali Matic Zorko, Katarina Menoni in Aljaž Kotnik ter sedmi c, katerega barve so ponosno nosili Aljaž Brlek, Anja Mlinarič in Nejc Benčič.

Nina Potočnik, 3. c

Dora Benčević, 1. b

Naši učenci so pokazali veliko znanja, saj so bila vprašanja na pisnem delu res zelo težka. Vsaka ekipa je morala najprej rešiti pisni del, med petinsedemdesetimi ekipami pa so nato tekmovali štiri, dve sta se nato uvrstili naprej. Po pisnem delu so učencem predvajali predstavo Queen, nato pa je sledila razglasitev. Med štirimi izbranimi ekipami se je znašla tudi ekipa sedmega b, ki se je zelo dobro borila, nazadnje pa pristala na odličnem tretjem mestu. Vsem trem ekipam lahko za izkazano znanje le čestitamo!

Iva Bedrač, 7. b

KDO SO NAŠI PRVOŠOLČKI

V 1. a razredu je 21 učencev, ki jih poučuje učiteljica Renata Blagovič.

SIIIIIIIIIIR!!!!!!!

V 1. b razredu je 22 učencev, ki jih poučuje učiteljica Edita Kmetec.

JOJ, SLIKAJO NAS!!

V 1. c razredu je 22 učencev in jih poučuje učiteljica Mima Terbuc.

JUHU V LOKVANJU BOMO!!

Pripravila: Žan Škrila in Matic Šamperl, 7. b

POTOVANJE PO HRVAŠKI

Prišel je dolgo pričakovani vikend, ko smo se udeleženci Župančičeve frulice imeli možnost predstaviti na tudi Hrvaškem. Najprej smo začeli v Zagrebu. Tja naju je z mentorjem Davidom Bedračem odpeljala moja mama. Sploh se nisem zavedal, da je Zagreb tako veliko mesto, dokler se nismo v njem izgubili. Večkrat smo se ustavili in vprašali domačine, kako pridemo do dogovorjene ulice. Ko pa smo navsezadnje le prispeli, smo videli, da se nismo samo mi mučili ob iskanju Slovenskega doma, kjer naj bi kasneje nastopali. Tudi avtobus iz Črnomlja, ki je prispel istočasno kot mi, je imel podobne težave. Z njim so prispeli Viniški tamburaši in ostali nastopajoči. Prireditelj pa je potekala takole: Najprej je predsednica organizacijskega odbora povedala nekaj uvodnih besed in potem so sledili nastopi (med njimi tudi jaz). Dogajanje sta povezovala voditelja Breda in Jaka in Viniški tamburaši s skladbami iz Bele krajine. Pred nastopom sem imel malo treme, a ko sem stopil na oder sem se dobro odrezal. Nato smo šli v hotel Gaj, kjer sem si sobo delil z mentorjem. Zvečer sem takoj zaspal, saj sem bil zelo utrujen. Zbudili smo se zelo zgodaj in pozajtrkovali. Učitelj je v samopostrežnici

pomotoma vzel jogurt, ki mu je potekel rok trajanja (na srečo je to opazil, sicer bi lahko bile težave). Po zajtrku smo bili eno uro prosti, nato pa smo se z avtobusom odpeljali v Reko. Tja smo prispeli popoldne in si najprej ogledali nekaj znamenitosti mesta. Sledilo je kosilo v Slovenskem domu v Reki. Po kosilu so se začele priprave za nastop, ta pa je potekal kot v Zagrebu, le da je dvorana imela boljšo tehnično opremo. Z nastopom v Reki sem bil bolj zadovoljen, kot pa z nastopom v Zagrebu, ker so bili v Reki efekti boljši. Po prireditvi so nas v domu presenetili z okusno večerjo in ko smo pojedli, smo šli domov. Na avtobusu smo se zelo zabavali in jaz sem si izmislil nov »singel« z naslovom Etanole. Blizu mejnega prehoda naju je čakala mama in za pozdrav sem jim zapel še enkrat moj novi hit. Ko sem šel, so mi vsi mahali. Imel sem se zelo lepo!

Nace Zavrtanik, 5. b /8

DROBTINE IN DROBTINICE

CEKINSKI DEŽ

Nekoč v čarobni deželi, kjer so živeli hudobni in dobri škratje, je namesto dežja padal cekinski dež. Padal je cele dneve in noči. Vsak je lahko bil srečen in bogat.

Toda hudobnim škratom ni bilo nikoli dovolj bogastva. Vedno so ropali in jemali dobrim škratom. Dobri škratje so se borili za svoje bogastvo, a jim to ni uspelo. V mestu, čeprav je še vedno padal cekinski dež, se je sreča spremenila v žalost.

Nekega dne je prišlo v čarobno deželo pismo, v katerem je bil čarobni cekin. V pismu je pisalo, naj se dobri škratje še naprej borijo

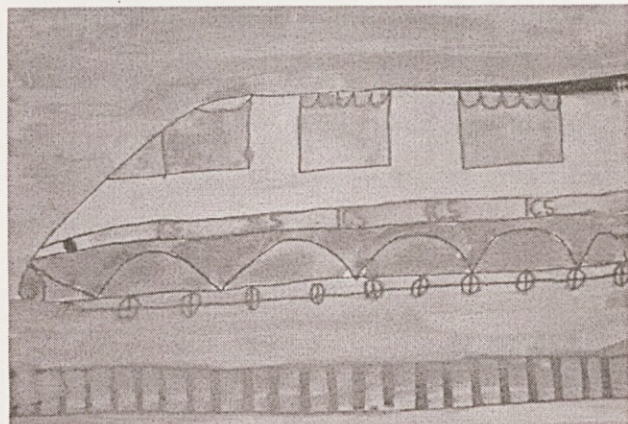
proti hudobnim. In sicer tako, da naj hudobnim škratom vržejo ta cekin, na katerem je pisalo BODI SREČEN. Ko bodo hudobni škratje prebrali besedi BODI SREČEN, se bo vse spremenilo. Tako so tudi naredili.

Res se je vse spremenilo in vsi so bili srečni. Hudobni škratje so kar naenkrat postali prijazni in dobri. Vsak je dobil nazaj svoje bogastvo. Mesto je rešil čudežni cekin. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Nuša Lovrenčič, 3. b/8

Toni Pernat, 3. c

Tristjan Duh, 3. c

MOJA SOBA

Živim v bloku v pritličju. Moja soba je pravokotne oblike. Stene so svetlo rumene barve. Pohištvo je svetlo rjave barve. Levo od vrat je okno. Na tleh je rjava in modra preproga z živalmi. Levo naprej je miza. Ob mizi sta dva stola. Postelja je pokrita z modro odejo. Desno od vrat je košara za igrače. Na mizi je globus.

Blaž Hazemali 3. a

MOJ PES

Imam psa, ki živi v stanovanju. Ima majhno glavo, majhne noge in veliko telo. Je črno bele barve. Ima črne oči, črni nos in črna ušesa. Star je 9 mesecev in velik 3 metre. Rad je brikete in pasjo hrano. Premika se zelo hitro. Rabimo ga, da nam čuva stanovanje.

Benjamin Borojević 3. a

Nino Damiš, 3. c

KOLO

Moje kolo je lepe rožnate barve. Na krmilu in na zadnjem blatniku ima luči, na kolesih pa ima rumene odsevnike. Nad zadnjim kolesom ima prtljažnik na katerem se vozi moja igrača. Ko je lepo in toplo vreme, se z bratom Janom s kolesi najraje voziva okoli našega bloka in po igrišču.

MOJA SOBA

Moja soba je pravokotne oblike. Stene so svetlo roza barve. Pohištvo je rjavo in vanilija barve. Na sredini mize imam namizno svetilko. Pod mizo na desni strani imam mali koš modre barve. Ob mizi imam omarico s knjigami, barvicami, peresnico, zvezki in moder stol. Na desni strani imam posteljo. Na postelji imam modro posteljnino z zvezdicami, sončki in lunicami. Pod posteljo imam predal za posteljnino. Ob postelji na desni strani imam okno. Na tleh imam parket in modro preprogo s pisanimi vzorčki. Ko prideš v sobo imam predal z oblačili. Ob predalu z oblačili imam vrata. Na stropu imam leseno luč v obliki ribice.

Klara Hazdovac 3. a

MOJA MUCA

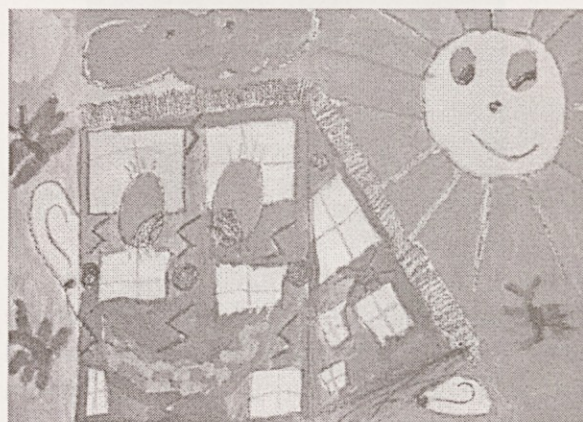
Moji mucji je ime Pika. Tako ji je ime, ker ima pike. Stara je dve leti. Ima veliko dlak. Je bele barve s črnimi pikami. Ima okroglo glavo in podolgovato telo. Rabimo jo, da lovi miši. Je mačjo hrano in meso. Pije vodo in mleko. Rada se cartlja, boža in igra z žogo. Živi v hiši. Premika se hitro, teče in skače. Moja muca se ne razlikuje od ostalih muc.

Ana Maja Bernhard, 3. a/8

Včasih pa gremo cela družina s kolesi po mestu ali ob reki Dravi do Rance in nazaj. Ko sem bila majhna, sem s triciklom grdo padla in si ranila roke in noge. Glavo mi je zaščitila varnostna čelada, zato jo uporabljam še zdaj.

Z mojim kolesom se rada vozim in ga redno čistim.

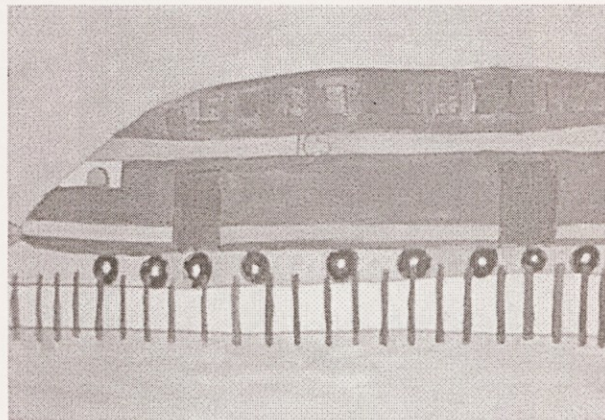
Nina Tovornik, 3. c

Tamara Petek, 3.a/8

Iza Malovič, 4. d /8

Marjetka Kelenc, 3.a

MOJA PRAVLJICA: ŽIVLJENJE ZVEZKA

Ooo, zdravo prijatelji, jaz sem zvezek za matematiko. Moja lastnica Maja mi pravi kar Zvezdko. Veste, matematiko ima Maja najraje, zato ima tudi mene najraje.

Izmed zvezkov za spoznavanje narave in družbe, slovenščino, glasbeno vzgojo in vseh delovnih zvezkov sem ji najljubši. Tudi jaz jo imam zelo rad. Zelo vesel sem, ko Maja piše vame. Ni mi pa všeč, ko radira po mojih listih ali pa ko naredi napako. Še posebej sem zadovoljen, ko se Maja iz mene uči. V Majini torbi pa res nisem rad, saj je tam zelo temno.

Veste, kaj sem ji naredil pred enajstimi dnevi. Pobegnil sem ji iz torbe. Ko je Maja prišla v šolo in ko so imeli matematiko, me ni našla. Drugi dan si je morala snov prepisati od sošolke Nine. Zato je bila malo jezna name.

Kdo ve, kaj bo z mano, ko me bo Maja celega popisala. Mogoče bom pristal na smetišču. Jaz pa vseeno upam, da me bo Maja še naprej imela pri sebi in me bo imela tako rada kot sedaj.

Neja Krajnc Domiter, 3. a /8

Tena Šipek, 3. c

KOLO

Moje kolo je vijoličasto. Ima luč, ki ponoči sveti. S pedali se poganjam. Na kolesih im kresničke. Na krmilu je zvonec, ki tako lepo zveni. Ima črn sedež, ki je narejen iz mehke pene. Moje kolo ima še prtljažnik in zavore.

Eva Štefanec, 3. c

Maksim Jabločnik, 1. b

TORBA ME JE ODNESLA V ŠOLO

Če torba nosi tebe,
 če v šoli knjige berejo učence,
 če sediš na mizi pišeš in rišeš pa na stolu,
 če listi pišejo pisala,
 če radirka piše ter svinčnik briše,
 če učenci učijo učiteljico,
 se vprašam, če je res tako?
 Če je tako, pa naj bo!
 Saj v takšno šolo vsi z veseljem pridemo.
 Pa kaj, to so bile le sanje
 in ni mi žal zanje.
 V šolo rada pohitim,
 ker se veliko naučim,
 kdaj pa kdaj pa se tudi nasmejim.

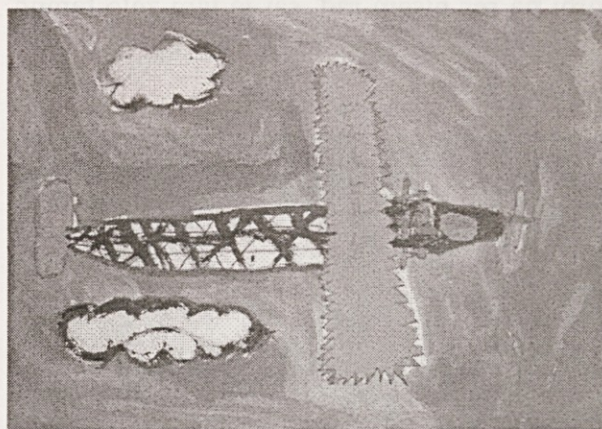
Taja Bezjak, 4. c /8

POBEGLJO LETALO

Nekoč je bilo letalo. Imelo je usta, oči in nos. Ime mu je bilo Frčoslav in njegov vzdevek je bil Frčo. Skoraj vsak dan ga je vozil pilot Pepko Krajnc. Frčoslav je bil last slovenske letalske družbe Adria. Frčoslav je zelo rad vozil ljudi v Tunizijo, Turčijo in Grčijo. Imel je štiri motorje in bil je pravi orjak med letali. Nekega dne je na vsak način hotel poleteti v Tunizijo, ampak nihče ni vedel, zakaj. Tako je odletel ponoči sam, samcat v Tunizijo.

Tam je pristal in se z letališča napotil v mesto. Nihče ga ni videl, saj so vsi spali in ceste so bile prazne. Po ozkih ulicah sicer ni mogel peljati, ker je bil preširok. Šel je na peščeno plažo, v morje, se skopal, nato se vrnil na kopno, na letališče in poletel domov. A to vem samo jaz, ker sem ga videl.

Miha Zupanič, 3. a /8

Blaž Hazemali, 3. a

DAMETNJAKOVIČ

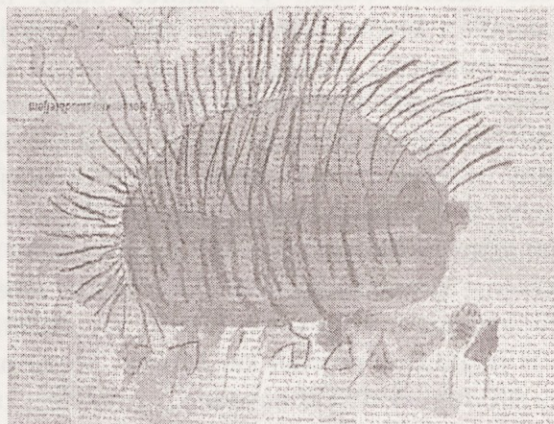
Nekoč je živel deček z imenom Iztok. Bil je najvišji v razredu in vsi so ga občudovali. Rad se je hvalil in okrog sebe zbiral veliko prijateljev, ki so mu vse verjeli.

Nekega dne pa je začel trditi, da lahko iz lego kock narediš tako veliko hišo, v kateri lahko živiš. A prijatelji mu tega niso verjeli. Po nekajdnevem prerekanju je začel z izgradnjo lego načrta.

Prijatelji so ga poimenovali lego pametnjakovič. Ko je porabil vse svoje lego kocke, je celo prijatelje prosil, če mu jih lahko dajo in tako je nadaljeval z gradnjo lego hiše.

Hiša je zelo počasi napredovala in za konec je še prišla nevihta in mu vse odnesla. Tako je ostal brez hiše in lego kock.

Maja Štumberger, 5. c /8

Davorin Furek, 1. a

PRIJATELJ/ICA

Prijatelj / ica moje bolečine pozna
moje srce je ranljivo, vendar potolažiti me zna
Rad /a mi pomaga , ker ve ,da bom storila,
nekaj dobrega-koristnega.

Velikokrat mi zaupa,ker ve,da
tega ne bom nikomur izdala ve pa
da bova težavo našla / e
skupaj.

Škoda je prijateljev, ki imajo ranljivo srce,
zato se vedno najde pravi /a prijatelj
/prijateljica.

Prijatelj /ica brez prijatelja /ice je kot,
Življenje brez ljubezni –

Prej ali slej pride prijatelj /ica,
Ki govori kar mu/ji govori srce,
Ker rad /a me ima.

Vsi mi ,vsi vi ,jaz, potrebujemo prijateljevo
toplino in moč.
Prijatelj /ica mi pogleda v oči in verjame ,če
jočem,
mi obriše prvo bolečino –ŽALOST.

Prijatelj /ica ve ,da bom z njegovo /njeno
Ljubeznijo, podporo in razumevanjem,
Živela, ljubila in bila hvaležna

Hvala vam, dragi /a PRIJATELJ / ICA
VELIKO MI POMENIŠ!!!!

Patricija Vilčnik, 9. b

PAMETNJAKOVIČ

Nekoč je živel deček. Deček je bil sirota, zato je imel posebno navado, ko je postal lačen. Vedno je namreč odšel na sprehod in kradel hrano. Do zdaj se mu je vedno posrečilo. Nekega dne pa je prišel do ribnika in videl ribiča. Splazil se je do vedra, da bi videl ali je ujetih že kaj rib. Prišel je do vedra in zagledal tri velike ribe. V hipu je zgrabil vedro in z njim izginil za vogalom. Tam sreča moškega, ki ga vpraša, zakaj teka z vedrom, saj mu lahko pobegnejo vse tri ribe. Deček pa mu je odgovoril, da je že tako lačen, da bi lahko ribe pojedel kar surove. Možu pa se zdi to silno nenavadno, zato dečku neopazno sledi. Ko pride deček do svojega doma, ga mož sliši govoriti : » NAJTEŽJI DEL NALOGE JE OPRAVLJEN, TISTI MOŽ SKORAJ RAZKRINKAL, DA SEM UKJRADEL RIBE. Mož je ves presenečen odšel h kralju. Vedel je namreč, da je kraja zelo kazniva. Pred kraljem je mož povedal, kaj je videl in slišal. Kralj je tuhtal in tuhtal, ter se spomnil. Možu je rekel naj dečka pripelje danes zvečer. In tako je se je tudi

zgodilo. Ko je zvečer deček obiskal kralja, se je deček zdel kralju prenedolžen, zato mu je dal tri uganke. Prva je bila taka, da naj poizve kako je ime ribiču katerega je ukradel ribe. Deček je žalosten zaspal. Naslednji dan je šel oprezat za hrano, in pri ribniku opazil ribiča in kralja. Kralj je ribiča ravno vprašal kako mu je ime, kako se piše in koliko rib je ujel danes. Deček si je vse zapomnil. Zvečer je prišel pred kralja in mu povedal, da je ribiču ime PEPI. Kralj je bil malo presenečen, ampak je stavil da drugega vprašanja ne bo vedel, zato ga je vprašal ali ve kako se ribič piše. Deček je brez pomisleka dejal, da RIBIČ. Takoj za tem je zelo presenečeni kralj vprašal ali ve morda tudi koliko rib je ribič ujel danes. Deček se je spomnil in rekel, da trinajst. In še prav je imel. Kralj je začel dečka klicati PAMETNJAKOVIČ, mu za ženo dal svojo hčer. Pametnjakovič ni nikoli več kradel saj je imel vsega na pretek.

Sara Šešerko, 5. c /8

Marko Vorih, 4. c /8

Tomaž Mazera, 4. c /8

RADI IMAMO ŠPORT

POUČNI SPREHOD

Bila je sreda in po dolgem času lepo vreme.

Po začetni uri MA smo se pri uri športne vzgoje odločili za enourni sprehod v naravo. Zbrali smo se pred šolo in z učiteljico krenili na pot. Na poti, ki nas je peljala tudi mimo mojega doma smo opazovali naravo. Čez nekaj časa smo prišli do cilja, na razgledno točko na vrhu hriba. S seboj smo imeli tudi zemljevid

Slovenije. Veliko smo se pogovarjali in na zemljevidu iskali točke na Vzhodu, Zahodu, Severu in Jugu.

Ta ura nam je hitro minila in že smo se morali vrniti v šolo. Polni lepih vtisov smo sedli nazaj v šolske klopi, kjer nas je čakala malica.

Toni Rogina, 4. c /8

KOLESARSKI IZPIT

V četrtem razredu opravljamo tudi kolesarski izpit. Ta ja razdeljen na dva dela. En del je teoretični, ki ga opravljamo s pomočjo računalnika, drugi del je praktični in ga opravljamo na kolesu v prometu.

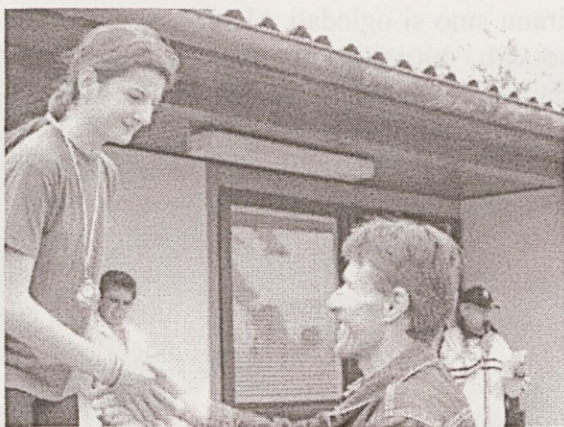
Najprej smo opravili teoretični del izpita na katerem je 20 vprašanj. Nekatera so točkovana z eno, nekatera pa z dvema točkama. Ko smo vsi opravili teoretični del smo šli vadit na poligon. Tam so bile ovire, ki

smo jih morali prevoziti. Na poligonu je bilo tudi križišče na katerem si moral upoštevati prometne znake. V četrtek pa smo se eno uro vozili po cesti, na kateri bomo opravljali kolesarski izpit.

Komaj čakam, da ko bomo opravljali kolesarski izpit, ki bo čez nekaj dni.

Vid Erčevič, 4. c /8

MARUŠA MALOVIČ JE BLESTELA

Maruša Malovič je osvojila 1. mesto v jesenskem krosu na Vidmu in se nato udeležila še ljubljanskega maratona. Čestitamo!

ŠOLA V NARAVI

DOŽIVLJAJSKI SPIS: ŠOLA V NARAVI

Zjutraj smo se polni pričakovanja zbrali pri železniški postaji Ptuj. Poslovali smo se kar težkih src od svojih staršev in s precej težkimi potovalkami vstopili na vlak.

Vlak nas je odpeljal novim dogodivščinam naproti. Zame je bilo potovanje z vlakom izredno zanimivo, saj je bilo zame prvič. Živahno smo se pogovarjali in zdelo se je, da smo zelo hitro premagali razdaljo do Kopra. Tam nas je že pričakoval avtobus, s katerim smo se pripeljali do Strunjana do naših apartmajev. Razporedili smo se po sobah, razpakirali naše potovalke in odhiteli na kosilo. Jedli smo okusno.

Sledilo je kopanje. Razvrstitev v vrsto dva po dva in hoja do pomola. Z ladjo, ki nas je že pričakovala smo zapluli proti Portorožu in hkrati vdihovali prijeten morski zrak. V

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek 6.9.2005, smo se odpravili v šolo v naravi.

Zbrali smo se na železniški postaji Ptuj. Na vlak smo se imeli zelo lepo. Pot je bila dolga, a zanimiva. Ko je vlak prispel do Kopra, smo dali potovalke na avtobus in se vkrcali. Strunjan je lep mali kraj, bili smo v hotelu. Učiteljica nam je dala številke od sob, v katerih smo bili ves prosti čas.

V sobi sem bila s Tonjo, Evo, Nušo, Uršo in Marušo ter Dašo, ki sta bili iz A razreda. Vsak dan smo odšli na kopanje. Imeli smo veliko izletov. Ko smo šli v Portorož je bilo lepo. Videli smo, Avditorij, kjer so

bazenu kopališča Bernardin smo pridno vadili kravla in žabico. Dobro razgibani smo se čez čas vrnili v naše apartmaje.

V času naše šestdnevne šole v naravi smo imeli tudi učno uro z biologom. Povedal nam je veliko zanimivosti o solinah in pridobivanju soli iz morske vode. Opisal nam je tudi rastline, ki rastejo ob obali in razložil njihov pomen.

V šoli v naravi je bilo super. Veliko smo se naučili, med seboj smo se boljše spoznali in sklenili nova prijateljstva. Ugnali smo tudi kakšno norčijo, kar pa naj ostane naša skrivnost.

Želim si se več takšnih šol v naravi.

Vid Vedlin, 4. c /8

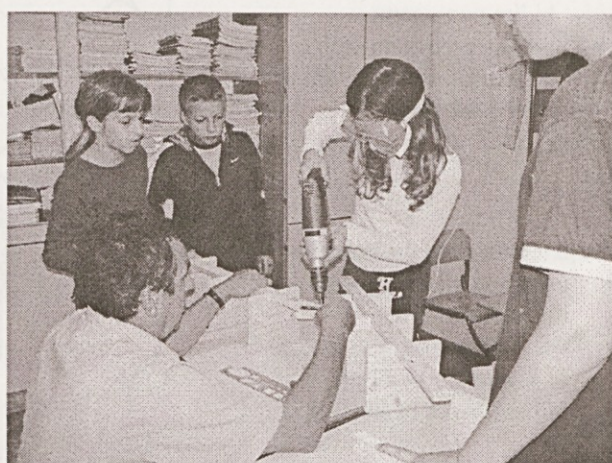
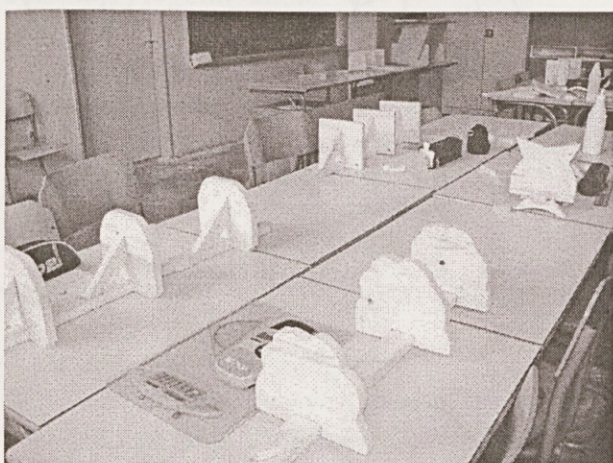
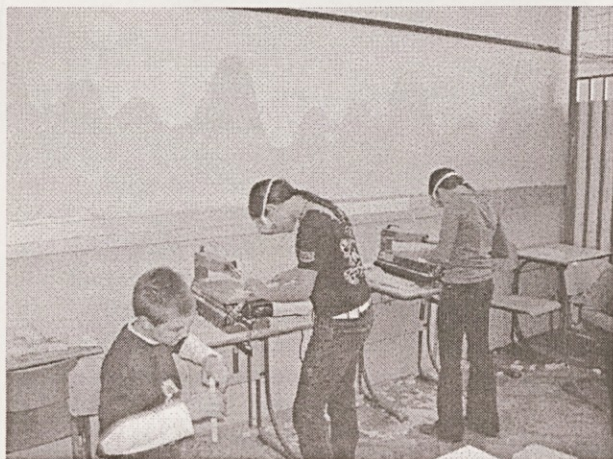
snemali Melodije morja in sonca, ogromno verigo slovenskih hotelov in seveda portoroško plažo.

Piran je ljubko malo mestece. V Piranu smo si ogledali Akvarij, kjer je veliko morskih bitij. Tam smo si tudi kupili spominke, ogledali Tartinijev trg, Mestno hišo, Tartinijevo rojstno hišo in sodišče. Potem smo se odpravili na pico. Domov smo se vrnili v soboto zvečer polni sonca, slane vode najbolj pa lepih morskih spominov.

Jana Lončarič, 4. c /8

TEHNIŠKI DNEVI 7. RAZREDOV

Nekaj utrinkov s tehniških dnevov naših sedmih razredov. Namenoma nismo dodali besedila, saj so fotografije učencev našega foto-video krožka dovolj zgovorne. Pa poglejmo!

SVETOVNI DAN PROSTOVOLJSTVA

Prostovoljno delo mi pomeni:

- nekaj dobrega in velikega, saj svoj prosti čas namenimo drugim;
- aktivno preživljanje prostega časa;
- preživljanje prostega časa z ljudmi, ki nas imajo in jih imamo tudi mi;
- veliko, da lahko ljudem, ki so v stiski pomagam, se z njimi pogovarjam, jim olajšam delo;
- veliko, da lahko pomagam starejšim ljudem;
- veliko, saj s tem delom naredim veliko veselje tistim, ki jim pomagam;
- veliko, predvsem veliko pogovora, smeja in novih lepih izkušenj;

Svet je lep, kadar:

- komu pomagamo ali kdo nam;
- sem srečna in so srečni ljudje, ki me imajo radi in me obdajajo;
- slon poklekne- slon poklekne samo, ko je na svetu mir;
- vem, da sem nekoga osrečila;
- je na svetu vsaj nekaj ljudi, ki so poleg tebe, jim lahko zaupaš, te imajo radi, te osrečujejo ti pa jim to vračaš;
- se med seboj razumemo in imamo sredstva za preživetje;

Pri prostovoljcih cenim, da so:

- prijazni, družabni ter, da svoj prosti čas poklonijo drugim;
- pripravljeni pomagati in ljudem posvetiti nekaj prostega časa;
- se vpisali v Dom upokojencev, da jim radi pomagajo, jih poslušajo;
- vzamejo čas za druge, čeprav bi samo lahko počeli kaj drugega;

Prepričan/a sem, da bi lahko:

- uspela in, da se z gospo dobro razumeva;
- vsi imeli dovolj ljubezni, če bi jo nudili v izobilju;
- bili srečni, če bi se trudili za to;
- ljudi še bolj osrečevala;
- več ljudi pomagalo drugim;
- več časa preživela z gospo v domu

Ko pomagam drugim, se počutim:

- dobro in prijetno;
- zadovoljno in koristno;
- srečno, veselo;

Največ, kar lahko dam drugim ljudem je...

- prijaznost, družbo;
- prijateljstvo;
- svoj čas in pozornost; pogovor, dober nasvet, reden obisk, toplo besedo;
- pomoč, srečo;
- tolažbo, oporo, veselje;

Ljudje potrebujemo drug drugega še posebej ko...

- smo slabe volje, kadar nečesa sami ne moremo narediti;
- ko smo osamljeni in žalostni; ko smo v težavah, stiski, ko bi se radi z nekom smejali; nas kaj boli;
- če kdo od sorodnikov in prijateljev umre;

S tem ko pomagam drugim, sem se naučil/a da:

- je lepo pomagati nekaterim, ki so prijazni in nekaj ne morejo postoriti sami;
- si vsak izmed nas zasluži lep nasmeh in srečo;
- postaneš srečen, če drugim nudiš srečo;
- da vsakemu človeku moramo pomagati, saj ga ne smemo soditi po videzu, marveč po notranjosti;
- ljudem veliko pomeni, če je kdo z njimi in tudi meni, če nimaš prijateljev si osamljen;
- so pri prostovoljstvu zadovoljni vsi;

POMAGAJMO OTROKOM PO SVETU

Eva Bohak, 3.c

Naše življenje je precej brezskrbno; dom in starši, šola, učenje, prijatelji, zabava, televizija, glasbena šola, šport itd.

V svojem odrasčanju potrebujemo varno zavetje, toplo besedo in nasvet staršev, prijateljev, sošolcev, učiteljev, babice ali dedka, saj se nam včasih majhni problemi, ki se pojavijo v šoli, doma in med prijatelji, zdijo grozno veliki in nerešljivi. Niti sami se takrat ne zavedamo, da so to le majhne težave na poti odrasčanja v primerjavi s katerimi se srečujejo naši vrstniki po svetu, ki tudi čez noč ostajajo brez domov, prijateljev, družine in varnosti.

Razlogi za takšne življenjske stiske so vojne, naravne katastrofe (nedavni potres v Aziji in cunami), pregoni, lakota, suše in poplave.

Veliko otrok v državah Afrike in Azije ne obiskuje šol, saj se morajo boriti in delati za lastno preživetje. Veliko otrok nima dostopa do pitne vode, hrane in zdravil. Zato povsod po svetu potekajo akcije za pomoč otrokom pod okriljem raznih humanitarnih organizacij kot sta UNICEF, Rdeči križ itd.

Tudi na naši šoli smo se odločili, da bomo mesec december posvetili humanitarnim dejavnostim, saj lahko tudi majhni darovi povzročijo veliko spremembo v življenju revnih otrok.

Naše humanitarne akcije so:

- zbiranje zvezkov in pisal za otroke iz Indije,
- kupovanje UNICEF-ovih voščilnic,
- izdelava punčke iz cunj (akcija UNICEF-a),
- zbiranje kovancev (akcija UNICEF-a: Za drobiž sveta),
- risanje risbic, pisanje spisov, misli, pesmi in plakatov na temo: Pomoč otrokom po svetu,
- zbiranje starega papirja,
- lutkovna igrice,
- prostovoljstvo.

Pomemben je vsak prispevek, pa naj bo še tako majhen! S srcem prisluhnimo otrokom v stiski in jim pomagajmo po svojih močeh. Bodimo razgledani in na sledi razmeram po svetu. Ustvarjajmo svet po naši meri, po meri otrok.

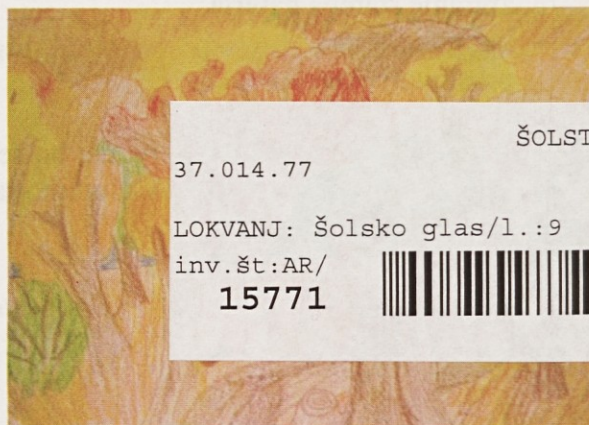
Kaja Jakolič, Tea Kelc
Mentorici: Karmen Pulko, Simona Hajnal

KRIŽANKA

1
2 Zdravniki brez
3 STR-ARHIV LOKVANJ
4 ŠOLA
5
6
7
8
9
10
11
12 Človeški ali
12 Sklad Združenih narodov za otroke

Oskar Tasovac Ivezič, 1. b

ŠOLSTVO
37.014.77
LOKVANJ: Šolsko glas/1.:9
inv. št:AR/
15771

Luka Haložan, 4. c /8